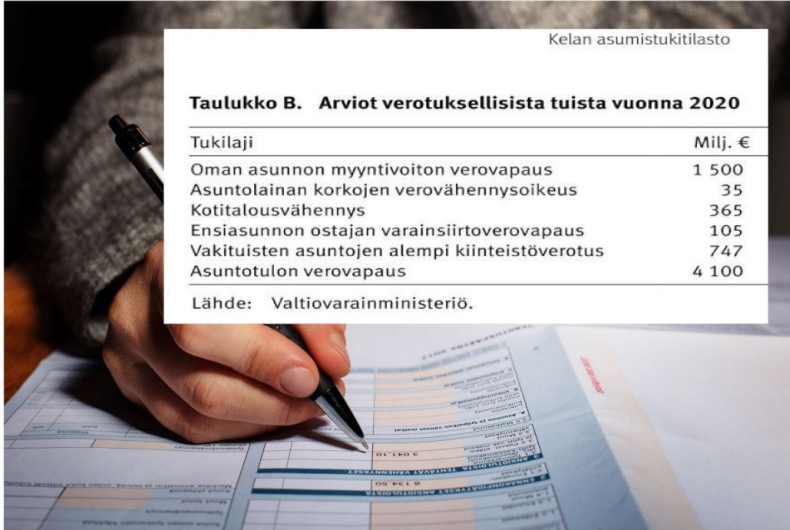

AKSELI VALMUNEN / ARKISTO

Taulukko B. Arviot verotuksellisista tuista vuonna 2020

Tukilaji	Milj. €
Oman asunnon myyntivoiton verovapaus	1 500
Asuntolainan korkojen verovähennysoikeus	35
Kotitalousvähennys	365
Ensiasunnon ostajan varainsiirtoverovapaus	105
Vakituisten asuntojen alempi kiinteistöverotus	747
Asuntotulon verovapaus	4 100

Lähde: Valtiovarainministeriö.

Kirjoittaja esittelee mallin, jonka mukaan voidaan antaa verotukea kaikista mitä omistat tai teet ilmaiseksi kotona maksamatta itsellesi palkkaa.

Asumisen verottomuuden riemua

YLIÖ

Aaron Michelir
@corporatum.com

Faktisesti valtio ja kunnat maksavat 2,6 miljardia asumistukea. Sen lisäksi ARA antaa reilut 200 miljoonaa sekä STEA ja ely antavat noin 40 miljoonaa rakentamiseen liittyvää tukea vuosittain.

Tämän lisäksi oheisen taulukon mukaan valtio antaa noin seitsemän miljardia verotuksellisia tukia.

Oman asunnon myyntivoiton verovapaus liittyy inflaatioon. Inflaatio syö asunnon hintaa.

Näin uusien asuntojen hinnat nousevat, mutta reaaliarvo ei muutu.

Valtio ”haluasi” siis verottaa inflaatiosta johtuvan hintojen nousun.

VEROTTOMUUDEN tarkoitus on huolehtia siitä että asunnon vaihdon yhteydessä voi ostaa uuden asunnon samalla reaaliarvolla, koska myös ostettavien asuntojen hinta on noussut.

Mutta mikä on tuo 4,1 miljardin asuntotuki?

Tämä on laskennallinen nettovuokra, joka kuvaa kotitalouden saamaa etua verrattuna vastaavaan markkinahintaiseen vuokra-asuntoon. Asuntotulo on tämän vuokran ja hoitovastikkeen ja maksetun koron erotus. Väännetään tämä nyt rautalangasta.

Toisin sanoen kun ostat asunnon, sinun pitäisi ensin ”vuokrata” se itsellesi markkinahintaan. Sitten jo verotetuilla tuloillasi maksat vuokraa itsellesi. Vähennät vuokrasta vastik-

keen ja korot ja sitten erotuksesta maksat verot.

Koska et maksa vuokraa itsellesi, valtiolta jää verotuloja saamatta. Tämän hallitus sitten kääntää verotueksi. Näin saamme aikaan 4,1 miljardia tukea valtiolta.

Asunnon omistajat maksavat kaksi miljardia kiinteistöveroja ja VTT:n laskelmien mukaan uuden kerrostaloasunnon hinnassa on jo 40–45 prosenttia veroja ja veroluontoisia maksuja (muun muassa kaavoitus).

Tietysti, kun lapset perii asunnon menee vielä perintövero. On jokseenkin hävytöntä ja tekopyhää väittää että tässä nyt tuetaan asumista 4,1 miljardilla.

YLLÄTTÄEN tässä tilastossa ei näy yhtä asiaa: Tukilistaan ei ole pantu ammattiyhdistysliikkeelle annettua verovapautta heidän vuokratuloistaan ja myyntivoitoistaan.

Tämä ei ole suora kannanotto siihen pitäisikö veroa periä, vaan siihen, että jos tavallisen asunnonomistajan täysin tuulesta temmattu maksamaton

Tukilistaan ei ole pantu ammattiyhdistysliikkeelle annettua verovapautta heidän vuokratuloistaan ja myyntivoitoistaan.

vuokra itselleen pitää ilmoittaa verotuksena, niin kyllä ammattiyhdistykselle annettu oikea verotuki pitäisi ilmoittaa myös tilastoissa.

Tietysti oheinen Kelan tilasto koskee yksityisiä talouksia ja AY-liike kuuluu osastoon yleishyödylliset yhdistykset. Mutta oikeaa tietoa on erittäin vaikea löytää.

Yleishyödyllisen toiminnan ja liiketoiminnan raja on erittäin harmaa. Esimerkiksi Pori Jazz ry ei maksa veroja mutta Pori Jazz ry:n omistama Pori Jazz Oy joutuu maksamaan. Joten missä menee liiketoiminnan ja yleishyödyllisyyden raja?

MUTTA TÄSSÄ muutama lisäide hallitukselle jotta pääsevät antamaan meille lisää tukia.

Auton omistamisen verotuksi pitää laskea myös auton käyttämisestä annettu veroetu. Ensin pitää laskea autosta saatava laskennallinen markkinavuokra per kuukausi. Tästä saa sitten vähentää korkokulut, huollot ja vakuutukset. Erotus on sitten veronalaista tuloa, mutta koska sitä ei peritä niin se on sitten verotukea.

Samalla mallilla voidaan antaa verotukea kaikista mitä omistat tai teet ilmaiseksi kotona maksamatta itsellesi palkkaa. Jos sinulle jää tuhkaa pehään, niin ensin pitää tarkistaa paljonko nuohooja laskuttaisi, että tulee ne siivoamaan. Sitten maksat veroa siitä, että teit sen itse. Veroetu on se oman työsi ja nuohoojan antaman hinnan erotus. Tämä sitten tilastoidaan verotueksi.

Mutta ei hätää. Tämä nykyinen hallitus tulee kyllä hakemaan ne tuhkat pehäästän ihan ilmaiseksi, ja kirjaa sen verotueksi sinulle.

Luontokadon pysäyttäminen on eettistä, älykästä ja taloudellista

Luontokadon pysäyttäminen on ihmiskunnan suurin haaste, johon on tartuttava selvästi aiempaa määrätietoisemmin. Niin YK, EU kuin esimerkiksi suomalaisen elinkeinoelämän edustajatkin jakavat käsityksen siitä, että tositoimiin on ryhdyttävä – jo ihmisen omien taloudellisten järjestelmienkin vuoksi.

Joulukuussa YK:n Montrealin luontokokouksessa Suomi ja lähes 200 muuta maata hyväksyivät tavoitteet luontokadon pysäyttämiseksi vuoteen 2030 mennessä. Edellinen määräaika umpeutui ilman toivottua tulosta. Nyt asia on aiempaakin kiireellisempi ja konkreettisempi.

Monimuotoinen luonto kestää paremmin esimerkiksi ihmisen aiheuttamasta ilmastomuutoksesta johtuvat ääri-ilmiöt.

SUOMESSA suurin yksittäinen monimuotoisuutta uhkaava tekijä on lahoppun vähäisyys. Kun luonnontilaisessa eteläsuomalaisessa havumetsässä olisi arviolta 50–120 kuutiota lahoppua hehtaarilla, talousmetsissä määrä jää alle neljään kuutiioon.

Metsänomistajat ovat kautta aikojen suojelleet eläviä puita ja siivonneet kuolleet puut pois metsistään. Pienet ja hiljaiset erilaisista lahoppuista riippuvaiset eliöt ovat jääneet huomaamatta – ja yhä nykyäänkin unohtuvat monilta.

Metsäämmattilaisten yhdessä muotoilemien hyvän

metsänhoidon suositusten mukaan lahoppun määrää on lisättävä, mutta käytännössä esimerkiksi sertifioinnin edellyttämiksi säästöpuiksi jätetään hakuissa nuoria puita, joiden matka arvokkaaksi lahoppuiksi vie vähintäänkin vuosikymmeniä.

Suositus on selväsana: ”Toimenpiteet on suositeltavaa suunnitella ja toteuttaa niin, että monimuotoisuudelle tärkeät kohteet ja rakennepiirteet, kuten järeä lahoppuusto, säilyvät tai niiden määrä kasvaa.”

SITOMATTOMAT suositukset ja vapaaehtoisuus eivät näytä riittävän luontokadon torjunnassa. Tarvitaan toimia – ja toimista pitäytymistä. Niitä kohuttu EU:n ennallistamisasetus vaatii eri luontotyyppeiltä.

Elämän suojeleminen saattaa maksaa tai estää luonnon muuttamisen rahaksi. Toisaalta siitä on myös rahassa mitattavia hyötyjä ekosysteemipalveluiden muodossa. Puhdas, monimuotoinen luonto tuottaa meille muun muassa vettä, ruokakasvien pölytystä ja terveyshyötyjä.

Koska kaikki eivät halua suojella elämää vain eettisin perustein, tarvitaan kannustimia ja pakkoakin. Sitran helmikuinen talouden ja yhteiskunnan vaikuttajien kannanotto muistuttaa, että luontopääoma hupenee, koska kulutamme luontoa nopeammin kuin se uusiutuu.

Kulutustottumuksiamme on pakko muokata. Se tehdään poliittisella ohjauksella, taloudellisilla kannustimilla, arvokasvatuksella ja yhteiskunnallisilla keskusteluilla. Lainsäädännön, verotuksen, tukipolitiikan ja muiden, uudenlaisten rahoitustyökalujen täytyy kannustaa monimuotoisuuden lisäämiseen ja hiilensidontaan.

Kuten Sitran muistio summaa, edes talousjärjestelmämme ei kestä luonnon monimuotoisuuden tuhoa. On aika toimia sen pelastamiseksi.

REETTA HULMI

maatalous- ja metsätieteiden maisteri
eduskuntavaaliehdokas (vihr.)
Köyliö

”Puhdas, monimuotoinen luonto tuottaa meille muun muassa vettä, ruokakasvien pölytystä ja terveyshyötyjä.”

MIELIPIDE

- Osoite: Satakunnan Kansan, mielipide, PL 58, 28101 Pori
- Sähköposti: sk.mielipide@satakunnankansa.fi
- **Omalla nimellä:** Suosittelemme omalla nimellä kirjoittamista. Toimitus pidättää oikeuden kirjoitusten lyhentämisestä. Kirjoituksia ei palauteta. Lukijoiden kuvissa pitäisi olla selkeä mielipide tai kannanotto aiheeseen. Kuvissa olevilta pitää olla lupa kuvan julkaisemiseen.
- **Yhteystiedot:** Nimi ja yhteystiedot on ilmoitettava toimitukselle, vaikka käyttäisi nimerkkiä. Kirjoittajan nimeä ei anneta ulkopuolisille.